

SECTIO II

refert Summorum Pontificum epistolas, ac
constitutiones.

§. I.

SIRICIUS PAPA *Epist. I. Cap. VII. num. 8. 9. 10. & 11. (a)*

Veniamus nunc ad sacratissimos ordines clericorum, quos in ve-
verandæ religionis injuriam ita per vestras provincias calca-
tos, atque confusos, caritate tua insinuante, reperimus, ut Jere-
miæ nobis voce dicendum sit: *Quis dabit capiti meo aquam, aut ocu-
lis meis fontem lacrymarum? & flebo populum hunc die ac nocte.* Si ergo
beatus Propheta ad lugenda populi peccata non sibi ait lacrymas
posse sufficere, quanto nos possumus dolore percelli, cum eorum,
qui in nostro sunt corpore, compellimur facinora deplorare? præ-
cipue quibus secundum beatum Paulum, instantia quotidiana &
solicitude omnium ecclesiarum indefinenter incumbit. *Quis enim
infirmatur, & non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uxor?* Plu-
rimos enim sacerdotes Christi atque levitas, post longa consecra-
tionis suæ tempora, tam de conjugibus propriis, quam etiam de
turpi coitu sobolem didicimus procreasse, & crimen suum hac præ-
scriptione defendere, quia in veteri testamento sacerdotibus ac mi-
nistris generandi facultas legitur attributa.

Dicat mihi nunc, quisquis ille est, sectator libidinum, præcep-
torque vitiorum: si æstimat, quia in lege Moyse passim sacris ordi-
nibus a Domino laxata sunt frena luxuriæ, cur eos, quibus commit-
tebantur sancta sanctorum, præmonet dicens: *Sancti estote, quia &
ego sanctus sum Dominus Deus vester?* cur etiam procul a suis domibus,
anno vicis suæ, in templo habitare iussi sunt sacerdotes? hac vi-
delicet ratione, ne vel cum uxoribus possent carnale exercere com-
mercium, ut conscientiæ integritate fulgentes, acceptabile Deo
munus offerrent. Quibus expleto deservitionis suæ tempore, uxo-
rius usus solius successionis causâ fuerat relaxatus; quia non ex
alia, nisi ex tribu Levi, quisquam ad Dei ministerium fuerat præ-
ceptus admitti.

Unde & Dominus Jesus cum nos suo illustrasset adventu, in

„ Evan-

„ Evangelio protestatur, quia Legem venerit implere, non solvere.
 „ Et ideo Ecclesiae, cuius sponsus est, formam castitatis voluit splen-
 „ dore radiare, ut in die iudicii, cum rursus advenerit, sine macu-
 „ la & ruga eam possit, sicut per Apostolum suum instituit, repe-
 „ riri. Quarum sanctionum omnes Sacerdotes atque levitae insolu-
 „ bili lege constringimur, ut a die ordinationis nostrae, sobrietati ac
 „ pudicitiae & corda nostra mancipemus, & corpora, dummodo per
 „ omnia Deo nostro in his, quae quotidie offerimus, sacrificiis pla-
 „ ceamus. *Qui autem in carne sunt, dicente electionis vase, Deo placere*
 „ *non possunt. Vos autem jam non estis in carne, sed in spiritu, si tamen spi-*
 „ *ritus Dei habitat in vobis.* Et ubi poterit, nisi in corporibus, sicut
 „ legimus, sanctis, Dei Spiritus habitare?

„ Et quia aliquanti, de quibus loquimur, ut tua sanctitas retulit,
 „ ignoratione lapsos esse se, desent: his hac conditione misericor-
 „ diam dicimus non negandam, ut sine ullo honoris augmento, in
 „ hoc quo detecti sunt, quam diu vixerint, officio perseverent, si
 „ tamen posthac continentem se studuerint exhibere. Ii vero, qui
 „ illiciti privilegii excusatione nituntur, ut sibi asserant veteri hoc le-
 „ ge concessum noverint, se ab omni ecclesiastico honore, quo in-
 „ digni usi sunt, apostolicae Sedis auctoritate dejectos, nec umquam
 „ posse veneranda attrectare mysteria, quibus se ipsi, dum obscenis
 „ cupiditatibus inhiant, privaverunt. Et quia exempla praesentia ca-
 „ vere nos praemonent in futurum: quilibet episcopus, presbyter,
 „ atque diaconus, quod non optamus, deinceps fuerit talis inven-
 „ tus, jam nunc sibi omnem per nos indulgentiae aditum intelligat
 „ obferatum: quia FERRO NECESSE est excidentur vulnera, quae
 „ fomentorum non senserint medicinam.

IDEM Epist. V. num. 3. (b)

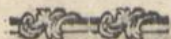
„ Praeterea, quod dignum, & pudicum, & honestum est, suademus,
 „ ut sacerdotes & levitae cum uxoribus suis non coeant: quia in
 „ ministerio, ministerii quotidianis necessitatibus, occupantur. Ad
 „ Corinthios namque sic Paulus scribit, dicens: *Abstinetis vos, ut va-*
 „ *retis orationi.* Si ergo laicis abstinentia imperatur, ut possint de-
 „ precantes audiri: quanto magis sacerdos utique omni momento,
 „ paratus esse debet, munditiae puritate securus, ne aut sacrificium
 „ offerat, aut baptizare cogatur? Qui si contaminatus fuerit carnali
 „ concupiscentia, quid faciat? Excusabit? Quo pudore? qua mente

„ usur-

„ usurpabit? Qua conscientia, quo merito hic exaudiri se credit, cum
 „ dictum sit: *Omnia munda mundis, coinquinatis autem & infidelibus ni-*
 „ *hil mundum?* Qua de re hortor, moneo, rogo, tollatur hoc op-
 „ probrium, quod potest jure etiam gentilitas accusare. Forte hoc
 „ creditur; quia scriptum est, *Unius uxoris virum.* Non permanen-
 „ rem in concupiscentia generandi dixit, sed propter continentiam
 „ futuram.

„ IDEM *Epist. X. Cap. II. num. 5. & 6. (c)*

„ **E**t jam quidem frequenter de talibus sermo noster per plures ma-
 „ navit ecclesias, maxime de sacerdotibus, quorum meritum exi-
 „ git, ut bonorum operum suorum sint plebibus forma. Sed quan-
 „ tum intelligo, cum scriptura dicat, *Loquere ad aures audientium,* in-
 „ struendo, aures infundemus. Dum sæpe eadem reperunt, quæ
 „ neglectui habentur a singulis, vere hoc illud est, quod dictum
 „ est ad adulterum sexum, *Semper discentes, & nunquam ad scientiam*
 „ *veritatis pervenientes.* Quando enim non servatur, quod admo-
 „ netur utiliter, apostolica mandata quasi ignota contemnuntur: judi-
 „ cium tamen te his, quæ commiserunt non potest immutari. Id de
 „ sacerdotibus. Primo in loco statutum est de episcopis, presbyte-
 „ ris & diaconibus, quos sacrificiis divinis necesse est interesse, per
 „ quorum manus & gratia baptismatis traditur, & corpus Christi
 „ conficitur, quos non solum nos, sed & scriptura divina compel-
 „ lit esse castissimos, & patres quoque jusserunt continentiam cor-
 „ poralem servare debere. Qua de re non prætereamus, sed dica-
 „ mus & causam. Quo enim pudore viduæ aut virgini ausus est
 „ episcopus vel presbyter integritatem vel continentiam prædicare,
 „ vel suadere castum cubile servare, si ipse sæculo magis institit fi-
 „ lios generare, quam Deo? Adam, qui præceptum non servavit,
 „ ejectus foras paradysum caruit regno, & prævaricatorem putas pos-
 „ se ad regna cælestia pervenire? Ob quam rem Paulus dicit: *Vos*
 „ *jam non estis in carne, sed in spiritu:* & item, *Et qui habent uxores,*
 „ *ita sint, quasi non babeant?* An qui populum hortatur, & Levitis &
 „ sacerdotibus blandiens, licentiam præberet opus exhibere carnale,
 „ idem ipse dicens: *Et carnis curam ne feceritis in concupiscentiis:* & alibi:
 „ *Vellem autem omnes sic esse sicut me ipsum?* Qui militat Christo, qui in
 „ sede residet magistri, qui militiæ disciplinam non potest custodire?
 „ De his itaque tribus gradibus, quos legimus in scripturis, a mi-
 „ nistris Dei munditia præcepta est observari, quibus necessitas semper

„ in promptu est, Aut enim baptisma tradendum est, aut offeren-
 „ da sunt sacrificia. Numquid immundus ausus erit contaminare
 „ quod sanctum est, quando quæ sancta sunt, sanctis sancta sunt?
 „ Denique illi, qui in templo sacrificia offerebant, ut mundi essent,
 „ toto anno in templo, solo observationis merito, permanebant, do-
 „ mus suas peccatis nescientes. Certe idololatræ, ut impietates exer-
 „ ceant, & Dæmonibus immolent, imperant sibi continentiam mu-
 „ liebrem, & ab escis quoque se purgari volunt; & me interrogas,
 „ si Sacerdos Dei veri, spiritalia oblaturus sacrificia, purgatus per-
 „ petuo debeat esse, an totus in carne carnis curam debeat facere?
 „ Si commixtio pollutio est, utique sacerdos stare debet ad officium
 „ cœleste præparatus, qui pro alienis peccatis est postulaturus; ne
 „ ipse inveniatur indignus. Nam si ad laicos dicitur, *Abstinete vos*
 „ *ad tempus, ut vacetis orationi*, & illi creaturæ utique generatione de-
 „ serviunt, sacerdotes tale habere possunt nomen, meritum habere non
 „ possunt. Quod si ita est, & permanet præsumptio, oportet jam
 „ episcoporum vel presbyterorum aut diaconorum disci ne cum publi-
 „ canorum vita sociari. (d) Quamobrem, mihi carissimi, hujusmodi
 „ hominibus coinquinatis, & infidelibus, in quibus sanctitudo corpo-
 „ ris per illuviem & incontinentiam videtur esse polluta, mysterium
 „ Dei credere non oportere, veneratione religionis ipsa suadente,
 „ moneo. Hos enim & ratio justa secernit. Audiant certe, *Quoniam*
 „ *caro & sanguis regnum Dei non possidebunt, neque corruptio incorruptelam.* Et
 „ audet presbyter aut diaconus animalium more subjacere contendere? „

(a) Apud COUSTANT *Epistol. Romanor. Pontif. Tom. I. pag. 629. & seqq.* Con-
 feratur DISTINCT. LXXXII. C. 3. & 4. necnon BERARDUS *de Gratian. Ca-*
 non. Part. II. Tom. I. Cap. 35. pag. 228.

(b) Apud COUSTANT *cit. Tom. I. p. 655.*

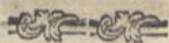
(c) Apud COUSTANT *cit. Tom. I. p. 689. & seqq.*

(d) De hoc sensu vid. COUSTANT *cit. Tom. I. pag. 691. lit. b.*

§. II.

INNOCENTIUS I. *Epist. II. Cap. IX. num. 12. (a)*

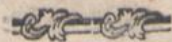
„ Præterea quod dignum, & pudicum, & honestum est, tenere Ec-
 „ clesia omni modo debet, ut sacerdotes & levitæ cum uxoribus
 „ suis non coeant, quia ministerii quotidiani necessitatibus occupan-
 „ tur. Scriptum est enim, *Sancti estote, quoniam & ego sanctus sum Do-*
 „ *minus Deus vester.* Nam si præcis temporibus de templo Dei sacer-
 „ dotes „

„ dotes anno vicis suæ non discedebant, sicut de Zacharia legimus,
„ nec domus suas omnino tangebant, quibus utique propter sobo-
„ lis successionem uxorius usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu
„ & præter ex semine Aaron ad sacerdotium nulli fuerat præceptum
„ accedere: quanto magis hi sacerdotes vel levitæ pudicitiam ex die
„ ordinationis suæ servare debebunt, quibus vel sacerdotium vel
„ ministerium sine successione est, nec præterit dies, qua vel a sa-
„ crificiis divinis, vel a baptismatis officio vacent? Nam si Paulus ad
„ Corinthios scribit, dicens, *Abstinetes vos ad tempus, ut vacetis orationi,*
„ & hoc utique laicis præcipit: multo magis Sacerdotes, quibus &
„ orandi & sacrificandi jure officium est, semper debebunt ab hu-
„ jusmodi consortio abstinere. Qui si contaminatus fuerit carnali
„ concupiscentia, quo pudore sacrificare usurpabit? aut qua con-
„ scientia, quove merito exaudiri se credit, cum dictum sit, *Omnia*
„ *munda mundis, coinquinatis autem & infidelibus nihil mundum?* Sed for-
„ te licere hoc credit, quia scriptum est, *Unius uxoris virum:* non
„ permanentem in concupiscentia generandi dixit, sed propter futu-
„ ram continentiam.

IDEM *Epist. VI. Cap. I. num. 2. 3. & 4. (b)*

„ Proposuisti, quid de his observari debeat, quos in diaconii mi-
„ nisteriis aut in officio presbyterii positos, incontinentes esse,
„ aut fuisse, generati filii prodiderunt. De his & divinarum legum
„ manifesta est disciplina, & beatæ recordationis viri Siricii episcopi
„ monita evidentia commearunt, ut incontinentes in officiis talibus
„ positi, omni honore ecclesiastico priventur, nec admittantur acce-
„ dere ad ministerium, quod sola continentia oportet impleri. Est
„ enim vetus admodum sacræ legis auctoritas, jam inde ab initio
„ custodita, quod in templo anno vicis suæ habitare præcepti sunt
„ Sacerdotes, ut servientes sacris oblationibus, puros & ab omni la-
„ be purgatos sibi vindicent divina ministeria: neque eos ad sacrifi-
„ cia fas sit admitti, qui exercent vel cum uxore carnale confor-
„ tium, quia scriptum est: *Sancti estote, quia & ego sanctus sum Domi-
„ nus Deus vester.* Quibus utique propter sobolis successionem prop-
„ terea uxorius usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu ad sacerdo-
„ tium nullus fuerat præceptus accedere; quanto magis hi sacerdo-
„ tes vel levitæ pudicitiam ex die ordinationis suæ servare debent,
„ quibus vel sacerdotium, vel ministerium sine successione est, nec
„ præterit dies, qua vel a sacrificiis divinis, vel a baptismatis offi-

„ cio vacent? Nam si Paulus ad Corinthios scribit dicens, *Abstinete*
 „ *vos ad tempus, ut vacetis orationi*, & hoc utrique laicis præcepit, mul-
 „ to magis sacerdotes, quibus & orandi & sacrificandi jure officium
 „ est, semper debebunt ab hujusmodi consortio abstinere. Qui si
 „ contaminatus fuerit carnali concupiscentia, quo pudore vel sacri-
 „ ficare usurpabit, aut qua conscientia quove merito exaudiri se
 „ credit, cum dictum sit: *Omnia munda mundis, coinquinatis autem &*
 „ *infidelibus nihil mundum?*

„ Sed fortasse hoc licere credit, quia scriptum est, *unius uxoris*
 „ *virum*. Non permanentem in concupiscentia generandi hoc dixit,
 „ sed propter continentiam futuram. Neque enim integros corpo-
 „ re non admisit, qui ait, *Vellem autem omnes sic esse, sicut & ego*: &
 „ apertius declarat, dicens, *Qui autem in carne sunt, Deo placere non*
 „ *possunt. Vos autem jam non estis in carne, sed in spiritu: & habentem fi-*
 „ *lios*, non generantem, dixit.

„ Sed ea plane dispar, & divisa sententia est. Nam si ad aliquos
 „ forma illa ecclesiasticæ vitæ, pariter & disciplinæ, quæ ab episcopo
 „ Siricio ad provincias comieavit, non probabitur pervenisse, his
 „ ignorationis venia remitteretur, ita ut de cetero penitus incipiant
 „ abstinere. Et ita gradus suos, in quibus inventi fuerint, sic re-
 „ tentent, ut eis non liceat ad potiora conscendere. Quibus in be-
 „ neficio esse debet, quod hunc ipsum locum, quem retinent, non
 „ amittunt. Si qui autem scisse formam vivendi missam a Siricio
 „ detegerent, neque statim cupiditates libidinis abjecisse; illi sunt
 „ modis omnibus submovendi, qui post admonitionem cognitam,
 „ præponendam arbitrati sunt voluptatem.,

(a) Apud COUSTANT *cit. Tom. I. p. 752.* Conferatur BERARDUS *cit. Tom. I.*
Cap. 37. p. 250. nec non DISTINCT. XXXI. C. 4.

(b) Apud COUSTANT *cit. Tom. I. p. 790 & seqq.* Conferatur BERARDUS *cit.*
Cap. 37. p. 253. nec non DISTINCT. LXXX. C. 2.

§. III.

LEO MAGNUS *Epist. LXXXII. Cap. 3. & 4. (a)*

„ In Civitatibus, quarum Rectores obierint, de substituendis Epif-
 „ copis hæc forma servetur, ut is, qui ordinandus est, etiam si
 „ bonæ vitæ testimonio fulciatur, non laicus, non neophytus, nec
 „ secundæ conjugis sit maritus, aut si unam quidem habeat, vel ha-
 „ „ bue-

„ buerit, sed quam sibi viduam copularit. Sacerdotum enim tam
 „ excellens est electio, ut hæc quæ in aliis membris Ecclesiæ non
 „ vocantur ad culpam, in illis tamen habeantur illicita. Nam cum
 „ extra clericorum ordinem constitutis nuptiarum societati, & pro-
 „ creationi filiorum studere sit liberum arbitrium, ad exhibendam ta-
 „ men perfectæ continentiæ puritatem, ne subdiaconis quidem con-
 „ nubium carnale conceditur, ut & qui habent, sint tanquam non
 „ habentes, & qui non habent, permaneant singulares. Quod si in
 „ hoc ordine, qui quartus est a capite, dignum est custodiri, quan-
 „ to magis in primo, vel secundo, tertiove servandum est, ne aut
 „ Levitico, aut Presbyterali honore, aut Episcopali excellentia quis-
 „ quam idoneus æstimetur, qui se a voluptate uxoris necdum fræ-
 „ nasse detegitur? „

IDEM *Epist. XCII. Cap. 2. (b)*

„ Lex continentiae eadem est altaris ministris, quæ Episcopis atque
 „ Presbyteris: qui cum essent laici, sive lectores, licite & uxores
 „ ducere, & filios procreare potuerunt; sed cum ad prædictos per-
 „ venerunt gradus, cœpit eis non licere, quod licuit. Unde, ut de
 „ carnali fiat spirituale conjugium, oportet eos nec dimittere uxores,
 „ & quasi non habeant, sic habere, quo & salva sit charitas,
 „ & cessent opera nuptiarum. „

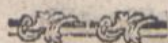
(a) Conferatur BERARDUS *de Gratian. Canon. Part. II. Tom. I. Cap. 42. p. 337.*
 nec non DISTINCT. XXXII. C. 1.

(b) Conferatur DISTINCT. XXXI. C. 10. BERARDUS *cit. Cap. 42. p. 327.* ad-
 vertit: „Sane nomine *Ministorum*, illud sententiæ Leonis conformius esse
 videtur, ut non tantum Diaconi veniant, sed etiam Subdiaconi; etenim ait
 idem Leo in epistola ad Anastasium Thessalonicensem, *nec subdiaconis quidem
 connubium carnale conceditur.*

§. IV.

PELAGIUS II. *Epist. ad Florentinum Episcopum. (a)*

„ Fraternitatis tuæ relatione suscepta, ejus latorem secundas quidem
 „ nuptias expertum non fuisse didicimus, castitatem tamen eum
 „ priori non servasse conjugio, designasti. Et quamvis multa sint,
 „ quæ in hujusmodi casibus observari jubeat subtilitatis auctoritas,
 „ tamen quia defectus temporum nostrorum, quibus non solum me-
 „ rita, sed corpora ipsa hominum defecerunt, districtiois illius non
 „ pa-

„ patitur in omnibus manere censuram, & ætas istius, de quo agi-
 „ tur, futuræ incontinentiæ suspicionem auferre dignoscitur, ut ad
 „ diaconatus possit ordinem provehi, temporum condescendentes, ut
 „ dictum est, defectui, concessisse nos noveris, ita tamen, ut de mo-
 „ ribus, & vita, vel actu ipsius tu in diem iudicii ante tribunal il-
 „ lud terribile reddas communi domino rationem: quia sic præterita
 „ præ angustia temporis mitigamus, ut caute atque sollicitè futuris
 „ excessibus obviamus. Propter quod iubemus Micinam ancillam,
 „ de qua se post uxoris transitum habere confessus est filios, neque
 „ cum ipso manere liceat, & cuicumque monasterio continentiam
 „ professura tua dispositione tradatur, ut meliori forte ad quod pro-
 „ moveretur officium, sub bonæ possit famæ merito ministrare, nec
 „ aliqua opinionis ejus maculandæ relinquatur occasio. „

(a) Apud BALUZIUM *Miscellan. Lib. V. p. m. 467.* Conferatur *DISTINCT.*
XXXIV. C. 7.

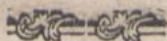
§. V.

GREGORIUS MAGNUS *Lib. I. Epist. 42. (a)*

„ Ante triennium Subdiaconi omnium Ecclesiarum Siciliae prohi-
 „ biti fuerant, ut more Romanæ Ecclesiæ nullatenus suis uxo-
 „ ribus miscerentur. Quod mihi durum atque incompetens vide-
 „ tur, ut, qui usum ejusdem continentiae non invenit, neque casti-
 „ tatem ante promisit, compellatur a sua uxore separari, atque per
 „ hoc (quod absit) deterius cadat. Unde videtur mihi, ut a præ-
 „ senti die Episcopis omnibus dicatur, ut nullum Subdiaconum fa-
 „ cere præsumant, nisi qui se victurum caste promiserit, quatenus
 „ & præterita mala, quæ per propositum mentis appetita non sunt,
 „ violenter non exigantur, & futura caute caveantur. Qui vero
 „ post eandem prohibitionem, quæ ante triennium facta est, conti-
 „ nenter cum suis uxoribus vixerunt, laudandi, atque remuneran-
 „ di sunt; &, ut in bono suo permaneant, exhortandi. Eos autem,
 „ qui post prohibitionem factam se a suis uxoribus continere nolue-
 „ rint, ad sacrum ordinem nolumus promoveri: quia nullus debet
 „ ad ministerium altaris accedere, nisi cujus castitas ante susceptum
 „ ministerium fuerit approbata. „

IDEM Lib. III. Epist. 34.

„ Multorum relatione comperimus, hanc apud vos olim consuetu-
 „ dinem tenuisse, ut Subdiaconi suis licite miscerentur conju-
 „ gibus.

gibus. Quod ne denuo quisquam præsumeret, a servo Dei,
 nostræ Sedis Diacono, ex auctoritate nostri Decessoris est isto mo-
 do prohibitum, ut, qui jam uxoribus fuerant copulati, unum ex
 duobus eligerent, id est, aut a suis uxoribus se abstinerent, aut
 certe nulla ratione ministrare præsumerent. Et quantum dicit spe-
 ciosus tunc Subdiaconus pro hac re ab administrationis se suspen-
 dit officio, & usque in obitus sui tempus Norarii quidem gessit
 officium, & a ministerio, quod Subdiaconum oportuerat exhibe-
 re, cessavit. Post cujus obitum, quia ejus relicta Honorato ma-
 rito est sociata, a tua eam Fraternitate in Monasterio cognovi-
 mus esse deputatam. Ideoque, si, ut fertur, ejus se maritus ab
 administratione suspendit, ante dictæ mulieri non debet officere,
 quod ad secundam conjugii copulationem migravit, præsertim si
 non tali mente Subdiacono juncta est, ut a carnis voluptatibus ab-
 stineret. Si ergo ita se veritatem habere cognoscis, prædictam
 mulierem de monasterio per omnia convenit relaxari, ut ad suum
 maritum sine aliqua formidine possit remeare. De cætero vero
 tua Fraternitas sit omnino sollicita, ut quos ad hoc jam officium
 contigerit promoveri, hoc quam maxime diligenter inspiciat, ne,
 si uxores habent, miscendi se cum eis licentia potiantur, sed ad
 similitudinem Sedis Apostolicæ eos cuncta observare constituat.,

(a) Conferatur *DISTINCT. XXXI. C. 1.* nec non *BERARDUS de Gratian. Ca-
 non Part. II. Tom. II. Cap. 59. p. 74.* qui subnotat: „Liquet tunc tempo-
 ris non generaliter Subdiaconis omnibus, sed Subdiaconis tantum Roma-
 næ Ecclesiæ, eorumque deinde exemplo Subdiaconis Siciliæ impositam
 fuisse continentiæ legem; imo & Gregorium summa moderatione usum
 fuisse in ejusdem recentis legis executione; cujus disciplinæ inducendæ
 causa fuit, quod inciperent tunc subdiaconi ad ministeria altaris pro-
 prius accedere, unde paulatim factum est, ut Subdiaconatus inter sa-
 cros ordines recenseretur; quod ostendunt postrema illa canonis verba:
 Quia nullus debet ad ministerium altaris accedere, nisi cujus castitas ante
 susceptum ministerium fuerit adprobata.,

§. VI.

ZACHARIAS *Epist. I. (a)*

Tales a suo proprio ore falsi nominantur sacerdotes, & pejores
 Tac deteriores sæcularibus esse noscuntur, qui se neque a forni-
 cationibus, neque a nefariis matrimoniis abstinent, neque ab ho-
 „ minum

„ minum sanguinis effusione manus servant innoxias. Quales se
 „ esse sacerdotes existimant, aut quid inde sentiunt, dicente Deo:
 „ Sacerdotes mei semel nubant? Et Apostolus, unius uxoris virum,
 „ &c. & hoc ante susceptum sacerdotium uti licitum est. Nam a
 „ die suscepti Sacerdotii etiam ab ipso proprio conjugio prohiben-
 „ di sunt. Quomodo sacerdotio fungi considerant, qui talibus sce-
 „ leribus involuti esse monstrantur, ut neque sæculares fideles his
 „ facinoribus obvolutos optemus? Quomodo non pertimescunt di-
 „ vina ministeria contingere? aut quomodo ad orandum pro pecca-
 „ tis populi accedere præsumunt, dum sacri Canones neque pue-
 „ rum clericum, cui sacerdotium non est, secundis copulari nuptiis
 „ præcipiunt? Isti enim e contrario non solum post susceptum sa-
 „ cerdotium se abstinere ab una uxore nolunt, imo luxuria obvolu-
 „ ti, pejora sæcularium scelera committunt, ut plures uxores habe-
 „ re præsumant, quibus neque unam concessum est post susceptum
 „ ministerium atrectare.,

IDEM *Cap. XI. (b)*

„ **Q**ui Clerici etiam ab uxoribus abstinere debeant, ex Concilio
 „ Africano Capitulo XXXVII. ita continetur: Præterea cum de
 „ Clericorum quorundam, quamvis erga proprias uxores inconti-
 „ nentia referretur, placuit Episcopos & Presbyteros, seu Diaconos,
 „ secundum propria statuta, etiam ab uxoribus continere: quod nisi
 „ fecerint, ab Ecclesiastico officio removeantur. Cæteros autem Cle-
 „ ricos ad id non cogi, sed secundum uniuscujusque Ecclesiæ Con-
 „ suetudinem observari debere.,

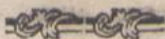
(a) Apud BINIUM *Concil. Tom. III. Part. I. Sect. 1. pag. 363. Coloniae MDCXVIII.*

(b) Apud HARTZHEIM *Concil. German. Tom. I. pag. 80.*

§. VII.

LEO IX. *contra epistolam Nicetæ. (a)*

„ **O**mnino confitemur, non licere Episcopo, Presbytero, Diacono,
 „ Subdiacono propriam uxorem causa religionis abjicere a cura
 „ sua, scilicet, ut ei victum, & vestitum largiatur, non ut cum illa
 „ ex more carnaliter jaceat. Sic & sanctos Apostolos legimus egif-
 „ se, beato Paulo Apostolo dicente: *Nunquid non habemus potestatem*
 „ *mulierem sororem circumducendi, sicut fratres Domini & Cephas?* Vide
 „ *infi.*

„ insipiens, quia non dixit: *Nunquid non habemus potestatem fororem
 „ mulierem amplectendi, sed circumducendi.* Scilicet ut de mercede præ-
 „ dicarionis sustentaretur ab eis: nec tamen foret deinceps inter eos
 „ carnale conjugium.,

IDEM *ibid.* (b)

„ Seriatim, & aperte prosequemur, quid sancta Romana Ecclesia
 „ in gradibus Clericorum agat. Clericos tantum, Ostiarios, Lec-
 „ tores, Exorcistas, Acolythos, si extra votum, & habitum Mo-
 „ nachi inveniantur, & continentiam profiteri noluerint, uxorem
 „ ducere virginem cum benedictione sacerdotali permittit, non au-
 „ tem viduam, aut repudiatam: quia propter hoc deinceps nec ad
 „ subdiaconatum provehi poterunt; quia nec laicus non virginem
 „ sortitus uxorem, aut bigamus ad clericatum potest ascendere. Quod
 „ si quis ex præfatis Ordinibus desiderat ad subdiaconatum ascen-
 „ dere, nequibit hoc sine consensu uxoris suæ, ut fiat de carnali
 „ deinceps spirituale conjugium, nemine eos ad hoc cogente. Ne-
 „ que permittitur postea uxor jungi eidem marito suo carnaliter,
 „ nec cuiquam nubere in vita, aut post mortem illius.,

(a) Conferatur DISTINCT. XXXI. C. II.

(b) Conferatur DISTINCT. XXXII. C. 14.

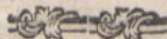
§. VIII.

GREGORIUS VII. *Lib. II. Epist. 62.*

„ Fraternitatis tuæ prudentiam latere non debet, neque tui ordinis
 „ dignitatem ignorare oportet, quæ statuta, quæque decreta in
 „ peracto Concilio præteritæ quadragesimæ consilio confratrum nos-
 „ trorum, ac totius conventus assensu, sequentes sanctorum Patrum
 „ auctoritatem statuimus: decrevimus enim, quod, si quis eorum
 „ ordinum, qui sacris altaribus administrant, presbyter scilicet, dia-
 „ conus, & subdiaconus uxorem vel concubinam habet, nisi illis
 „ omnibus dimissis dignam pœnitentiam agant, sacris altaribus ad-
 „ ministrare desistant, nec aliquo Ecclesiæ beneficio ulterius porian-
 „ tur, sive potitis fruantur.,

IDEM. (a)

„ Gregorius Papa, servus servorum Dei, per totum Italicum reg-
 „ num & Teutonicorum, debitam sancto Petro obedientiam ex-
 „ hibentibus apostolicam benedictionem. Si qui sunt Presbyteri,
 „ vel

„ vel diaconi, vel subdiaconi, qui jaceant in crimine fornicationis:
 „ interdicimus eis ex parte omnipotentis Dei & autoritate sancti Pe-
 „ tri introitum ecclesiæ, usque dum pœniteant & emendent. Si qui
 „ vero in peccato suo perseverare maluerint, nullus officium eorum
 „ auscultare præsumat: quia benedictio illorum vertitur in maledic-
 „ tionem, & oratio in peccatum, testante Domino per Prophetam;
 „ Maledicam, inquit, benedictionibus vestris.„

IDEM *Epist. ad Germanos.* (b)

„ Gregorius Episcopus servus servorum Dei omnibus Clericis, &
 „ Laicis in regno Teutonicorum constitutis salutem & apostoli-
 „ cam benedictionem. Audivimus, quod quidam Episcoporum apud
 „ vos commorantium, aut Sacerdotes, & Diaconi, & Subdiaconi
 „ mulieribus commisceantur, aut consentiant, aut negligant: His
 „ præcipimus vos nullo modo obedire, vel illorum præceptis con-
 „ sentire, sicut ipsi Apostolicæ Sedis præceptis non obediunt, ne-
 „ que auctoritati Sanctorum Patrum consentiunt, testante divina
 „ scriptura, facientes, & consentientes par poena complectitur. Sei-
 „ unt namque Archiepiscopi & Episcopi terræ vestræ, quod omni-
 „ bus fidelibus notum esse debet, quoniam in sacris canonibus pro-
 „ hibitum est, ut hi, qui per Simoniacam hæresim, hoc est, inter-
 „ ventu pretii ad aliquem sacrorum ordinum gradum, vel officium
 „ promoti sunt, nullum in sancta Ecclesia ulterius ministrandi locum
 „ habeant, nec illi, qui in crimine fornicationis jacent, missas cele-
 „ brare, aut secundum inferiorem ordinem ministrare Altari debeant.„

IDEM *Annoni Coloniensi Archiepiscopo.* (c)

„ Constat Ecclesiam Coloniensem inter cæteras Regni Teutonici
 „ Ecclesias sanctæ & Apostolicæ Sedi, cui, Deo auctore, deser-
 „ vimus, ita fide & dilectione atque obsequiis ab annis prioribus
 „ esse devinctam, ut singulari familiaritate, & gratia caritatis apud
 „ eam tamquam apud Matrem dulcissima filia præpolleat. Quem
 „ benevolentiae laudabilis usum ab antecessoribus nostris ad nos us-
 „ que deductum, non solum observare, sed etiam ampliare, aug-
 „ mentare pro rerum opportunitate & temporum modis omnibus
 „ sum paratus. Hinc etiam, carissime frater, de obedientia tui se-
 „ curior fiducialius adhortor, & moneo, atque communis Domini
 „ beati Petri auctoritate præcipio, ut ad castitatem Clericorum præ-
 „ „ di-

„ dicandam atque inculcandam, *juxta Patrum decreta, & auctoritatem*
 „ *canonum*, cum suffraganeis tuis omnibus studiosius accingaris, ut
 „ sponsæ Christi, quæ maculam nescit, aut rugam, candidatæ & im-
 „ maculatæ familiæ gratiosum exhibeatur officium. Novit enim fra-
 „ ternitas tua, quia præcepta hæc non de nostro sensu exsculpi-
 „ mus, *sed antiquorum Patrum sanctiones* Spiritu sancto prædicante
 „ prolatas, officii nostri necessitate in medium propalamus. Ne pi-
 „ gri servi subeamus periculum, si dominicam pecuniam, quæ cum
 „ fenore reposcitur, sub silentio abscondamus. Quamquam huic
 „ sanctæ Romanæ Ecclesiæ *semper licuit, semperque licebit*, contra
 „ noviter increscentes excessus nova quoque decreta atque remedia
 „ procurare. Quæ rationis & auctoritatis edita iudicio, nulli ho-
 „ minum sit fas ut irrita refutare. Urget nos etiam timor illius
 „ maledicti, quod per Salomonem depromitur, *usque ad id, quod in*
 „ *superiore Epistola ait*: Obedientia ergo est, sine qua, licet fidelis
 „ quisque videatur, infidelis esse convincitur. Sed ut ea, quæ di-
 „ lectioni tuæ injungimus, compendiosius efficaciusque prosequaris,
 „ cum fratribus, & Coepiscopis tuis *Concilium* cogere suademus: In
 „ quo, quam maximo poteris, Clericorum coetu congregato, leges
 „ canonicas, & Sedis Apostolicæ auctoritatem, tuamque & contra-
 „ trum omnium patenter promulgabis: quanta castitatis sit virtus,
 „ quamque Ecclesiasticis gradibus necessaria, seu quam sponsi vir-
 „ ginis & virginis sponsæ cubiculariis sit competens, ut Deo do-
 „ nante nosti, latius expones. Subinde firmiter pronuntiabis, non
 „ ulterius tibi licere, quod in perniciem sui hætenus usurparunt;
 „ cum tolerabilius omnino sit, cessare ab officio, quam incestam
 „ vel etiam molestatam suo Salvatore ingerere servitutem; & inde sibi
 „ iram coacervare atque supplicium, unde præmium debuit, emere-
 „ ri. Quod si te fideliter hæc & firmiter exequentem tribulatio ac
 „ persecutio invenerit, respice ad eum, qui dixit: *Confidite, ego vici*
 „ *mundum*. Nos quoque clypeo beati Petri munitos indubitanter
 „ noveris, seu ad repellendos hostes, si possumus, seu ad protegen-
 „ dum te, omni hora paratissimos inveniri. Illud quoque fraterni-
 „ tati tuæ notum esse volumus, contra simoniacam hæresim in Sy-
 „ nodo confirmasse (nam a sanctis Patribus longe ante statutum est)
 „ ac vehementer prohibuisse, ut neque Ecclesiæ ullatenus vendan-
 „ tur, aut pro manus impositione pretium accipiatur. Quod si hoc
 „ modo ordinatus aliquis fuerit, eum a Missæ celebratione, & Evan-
 „ gelii

„ gelli lectione omnimodis removemus, & ut hæc diligenter ob-
 „ fervetis, enixius admonemus. Data Romæ, quarto Kalendas Apri-
 „ lis, Indiſtione decima tertia.

- (a) Apud MARIANUM SCOTUM *Chron. Lib. II. Ætat. VI.* relatum a JOANNE PISTORIO *Scriptor. Rev. German. Tom. I. pag. 655.* curante STRUVIO.
 (b) Apud BERARDUM *de Gratian. Canon. Part. II. Tom. II. Cap. 84. pag. 421.*
 (c) Apud HARTZHEIM *Concil. German. Tom. III. pag. 177.*

§. IX.

URBANUS II. *in Melphienſi Synodo Cap. 3. (a)*

„ Nemo ad ſacrum ordinem permittatur accedere, niſi aut virgo,
 „ aut probatæ ſit caſtitatis, & qui uſque ad Subdiaconatum uni-
 „ cam & virginem uxorem habuerit.,

IDEM *ibid. Cap. 2. (b)*

„ Sacrorum canonum inſtituta renovantes præcipimus, ut a tem-
 „ pore ſubdiaconatus nulli liceat carnale commercium exercere:
 „ quod qui deprehenſus fuerit, ordinis ſui periculum ſuſtinebit.,

IDEM *ibid. Cap. 13. (c)*

„ Eos qui poſt ſubdiaconatum uxoribus vacare volunt, ab omni
 „ ſacro ordine removemus, officioque, atque beneficio Eccleſiæ
 „ carere decernimus. Quod ſi ab Epifcopo commoniti non ſe cor-
 „ rexerint, principibus indulgemus licentiam, ut eorum fœminas
 „ mancipient ſervituti. Si vero Epifcopi conſenſerint eorum pravi-
 „ tatibus, ipſi officii interdictione mulcentur.,

(a) Conferatur DISTINCT. XXXII. C. 12.

(b) Apud ANTONIUM AUGUSTINUM *Jur. Pontif. veter. Epitom. Lib. VII. Tit. XVII. Cap. 2.*

(c) Conferatur DISTINCT. XXXII. C. 10.

§. X.

CALLISTUS II. *in Concilio Lateranenſi Cap. 3. (a)*

„ Presbyteris, Diaconis, Subdiaconis, & Monachis concubinas ha-
 „ bere, ſeu matrimonia contrahere, penitus interdicimus: con-
 „ tracta quoque matrimonia ab hujusmodi perſonis diſjungi, &
 „ perſonas ad pœnitentiam redigi debere, juxta ſacrorum canonum
 „ diffinitiones judicamus.,

IDEM

IDEM in Concilio Romano Cap. 3. (b)

„ Presbyteris, diaconibus, & subdiaconibus concubinarum, & uxo-
 „ rum contubernia penitus inrerdicimus, & aliarum mulierum
 „ cohabitationes, præter quas Synodus Nicæna propter solas ne-
 „ cessitudinum causas habitare permisit: videlicet, matrem, sororem,
 „ amitam, vel materteram, aut alias hujusmodi, de quibus nulla
 „ juste valeat oriri suspicio.,,

(a) Conferatur DISTINCT. XXVII. C. 8.

(b) Apud ANTONIUM AUGUSTINUM *cit. Lib. VII. Tit. XVIII. Cap. 4.*

§. XI.

INNOCENTIUS II. in Concilio Romano Cap. 6. (a)

„ Decernimus, ut ii, qui in ordine subdiaconatus, & supra uxo-
 „ res duxerint, aut concubinas habuerint, officio, atque Eccle-
 „ siastico beneficio careant. Cum enim ipsi templum, vasa Domi-
 „ ni, & sacrarium Spiritus sancti debeant esse, & dici, indignum
 „ est, eos cubilibus & immunditiis deservire.,,

IDEM *ibid.* Cap. 7. (b)

„ Ut lex continentiae, & Deo placens munditia in ecclesiasticis
 „ personis, & sacris ordinibus dilaterur, statuimus, quatenus
 „ Episcopi, Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, regulares Canonici,
 „ Monachi, atque conversi professi, qui sanctum transgredientes
 „ propositum, uxores sibi copulare præsumpserint, separentur. Hu-
 „ jusmodi namque copulationem, quam contra Ecclesiasticam regu-
 „ lam constat esse contractam, matrimonium non esse censemus.
 „ Qui etiam ab invicem separati, pro tantis excessibus condignam
 „ poenitentiam agant. Id ipsum quoque de Sanctimonialibus fœmi-
 „ nis, si, quod absit, nubere attentaverint, observari decernimus.,,

(a) Conferatur DISTINCT. XXVIII. C. 2. nec non CHRISTIANUS LUPUS
Synodor. General. Tom. III. Dissertat. I. Cap. 8. p. m. 53.

(b) Conferatur CAUSS. XXVII. *Quæst. I. C. 40.* BERARDUS *de Gratian. Canon. Part. II. Tom. II. Cap. ult. pag. 473.* inde elicit: „ Sollicitudo quam maxi-
 „ ma Innocentiæ Papæ in Clericorum moribus jam diu corruptis refor-
 „ mandis, ut tandem os obstrueretur Arnaldistis, Clerum universum infi-
 „ mulantibus, & res ipsas Ecclesiarum invadentibus, quarum possessione
 „ indignos viros ecclesiasticos adfirmabant? Imitatus jam fuerat in hac
 „ parte Innocentius vigilantiam Prædecessorum suorum, qui similes passim
 „ constitutiones ediderant.,,

§. XII.

EUGENIUS III. *in Synodo Remensi Cap. 7. (a)*

» Quia vero continentia, & Deo placens munditia in Ecclesiasti-
 » cis personis & sanctis ordinibus dilatanda est, sanctorum Pa-
 » trum, & Prædecessoris nostri Papæ Innocentii vestigiis inhæren-
 » tes statuimus, quatenus Episcopi, presbyteri, subdiaconi, regula-
 » res Canonici, monachi, atque conversi professi, qui sacrum trans-
 » gredientes propositum, uxores sibi copulare præsumperint, se-
 » parentur: hujusmodi namque copulationem, quam contra eccle-
 » siasticam rationem constat esse contractam, matrimonium non ef-
 » se censemus. Qui etiam ab invicem separati, pro tantis excessi-
 » bus condignam pœnitentiam agant. Id ipsum quoque de Sancti-
 » monialibus, si, quod absit, nubere tentaverint, observari præci-
 » pimus.»

(a) Apud BINIUM *Concil. Tom. III. Part. II. pag. 506.* & CHRISTIANUM LUPUM *cit. pag. 53.*

§. XIII.

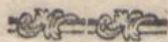
ALEXANDER III. *Cantuariensi Episcopo. (a)*

» Si qui clericorum infra subdiaconatum acceperint uxores, ipsos
 » ad relinquenda beneficia Ecclesiastica, & retinendas uxores
 » districtione Ecclesiast: compellatis: Sed si in Subdiaconatu & aliis
 » superioribus Ordinibus uxores accepisse noscuntur, eos uxores
 » dimittere, & pœnitentiam agere de commisso, per suspensionis &
 » excommunicationis sententiam compellere procuretis.»

IDEM *Hervordiensis Episcopo. (b)*

» Sane de clericis inferiorum ordinum, qui in conjugio constitu-
 » ti, diu Ecclesiastica Beneficia ex concessione prædecessorum tuo-
 » rum habuerunt, a quibus sine magno discrimine, ac effusione
 » sanguinis non possunt privari: f. t. id duximus respondendum, ut,
 » quia ibi natio, & gens barbara, & multitudo in causa est, eos
 » sub dissimulatione sustineas, ecclesiastica beneficia tam diu habita
 » possidere, & provideas attentius, ne deinceps clericus conjugatus
 » ad ecclesiastica beneficia vel sacros Ordines, aut administrationes
 » ecclesiasticas admittatur, nisi forte castitatem voveret perpetuam,
 » & qui unicam & virginem habuisset uxorem.»

IDEM

IDEM (c)

„ Sane sacerdotes illi, qui nuptias contrahunt, quæ non nuptiæ,
„ sed contubernia sunt potius nuncupanda, post longam pœni-
„ tentiam, & vitam laudabilem, continentes officio suo restitui po-
„ terunt, & ejus executionem ex indulgentia sui Episcopi habere. „

(a) *Cap. 1. X. de cleric. conjugat.*

(b) *Cap. 2. eod. GONZALEZ TELLEZ in Not. in cit. Cap. 2. lit. a. monet:*
„ Herfordiensis autem Ecclesia est in Anglia, ut jam notavi *in Cap. 2. de*
„ *tempor. ordin.* Unde constat, hanc decisionem esse referendam ad pro-
„ vinciam Angliæ, ubi temporibus Alexandri III. jam corruptela invalue-
„ rat, ut clerici uxores simul, & beneficia retinerent. „

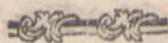
(c) *Cap. 4. eod. Iterum laudatus GONZALEZ TELLEZ in Not. in cit. Cap. 4.*
lit. a. observat: „ Ita etiam habetur in secunda collectione, *sub hoc tit. Cap.*
„ *1.* ubi additur pars capituli *causam*; sed, cum varii sint textus hujus
„ Pontificis, cum hoc principio, *causam*, non facile potest ejus integra
„ restitui, nec vera inscriptio assignari. „

§. XIV.

INNOCENTIUS III. *in Concilio generali.* (a)

„ Ut clericorum mores & actus in melius reformatur, continen-
„ ter & caste vivere studeant universi, præsertim in sacris or-
„ dinibus constituti, ab omni libidinis vitio præcaventes, maxime
„ illo, propter quod venit ira Dei in filios diffidentiae, quatenus in
„ conspectu omnipotentis Dei puro corde ac mundo corpore va-
„ leant ministrare. Ne vero facilitas veniæ incentivum tribuat de-
„ linquendi, statuimus, ut qui comprehensi fuerint incontinentiæ
„ vitio laborare, prout magis aut minus peccaverint, puniantur se-
„ cundum canonicas sanctiones, quas efficacius & districtius præci-
„ pimus observari: ut quos divinus timor a malo non revocat,
„ temporalis saltem pœna cohibeat a peccato. Si quis igitur hac
„ de causa suspensus, præsumpserit celebrare divina, non solum
„ ecclesiasticis beneficiis spoliatur, verum etiam pro duplici culpa
„ perpetuo deponatur. Prælati vero, qui tales præsumpserint in
„ suis iniquitatibus sustinere, maxime obtentu pecuniæ, vel alterius
„ commodi temporalis, pari subiaceant ultioni. Qui autem secun-
„ dum regionis suæ morem non abdicarunt copulam conjugalem,
„ si lapsi fuerint, gravius puniantur: cum legitimo matrimonio uti
„ possint. „

IDEM

IDEM *Lib. I. Epist. 469. (b)*

„ Quidam clerici tuæ diocesis manifeste dicuntur doctrinæ Apof-
 „ roli obviare: qui candorem ecclesiasticæ puritatis, quæ sine
 „ omni ruga & macula esse debet, & omne, quod est irreprehen-
 „ sibile, sibi eligit, suis spurcitiis depravantes, & dantes offensionem
 „ in populo, ministerium suum in vituperium damnosa præsump-
 „ tionem convertunt. Quidam etenim ex ipsis in Diaconatus & Sub-
 „ diaconatus ordine constituti, uxores sibi (si tamen uxores sunt
 „ nominandæ) contra instituta canonica, ut dicitur, copularunt: qui
 „ postmodum dignitates ecclesiasticas affecuti, curæ student domes-
 „ ticæ potius, quam ecclesiasticæ imminere. Volentes igitur id per
 „ tuæ fraternitatis industriam emendari, fraternitati tuæ auctoritate
 „ præsentium indulgemus, quatenus si prædicti clerici ad com-
 „ monitionem tuam mulieres ipsas non profus ejecerint, & de tan-
 „ to excessu satisfecerint congruenter, licitum tibi sit, ipsos aucto-
 „ ritate nostra ecclesiasticis redditibus, remoto appellationis obsta-
 „ culo, spoliare. „

-
- (a) *Cap. 13. X. de vita & honest. clericor.* Hujus Capituli finem VIVIANUS,
Rational. Jur. Pontif. Lib. III. Tit. I. Cap. 13. v. Et severius, ita expo-
 „ nit: „ Ut poeua sit commensurabilis delicto, & ne facilitas veniæ incen-
 „ tivum tribuat delinquendi, clerici isti adulterantes, & alias contra eorum
 „ matrimonium peccantes, severius puniuntur, *ut in tex. & c. presb. dist.*
 „ 82. Tales autem sunt clerici orientales, qui ante sacros Ordines ma-
 „ trimonium contrahunt, & post illos, matrimonio jam contracto utun-
 „ tur. *C. cum olim de cler. conjug. & S. Thom. part. 3. q. 53. art. 3. in ad-*
 „ dit: Et clerici conjugati etiam Ecclesiæ Occidentalis, qui matrimo-
 „ nium contrahunt in minoribus ordinibus existentes, licet isti ad ordines
 „ sacros non promoveantur. „
- (b) Apud BALUZIUM *Epist. Innocent. III. Tom. I. pag. 272.*

